

A Pesti Polgár
nov. 5.

ÖRÖME

Szent-Györgyi Albert orvostanár Nobel-díjas kitüntetése. Magyar dicsőség, magyar siker, a magyar kulturfőlény igazolása. Diadal, mely nem ismer pártkülönbséget, osztályellentétet, bármilyen mondvacsinált megkülömböztetést. A budapesti születésű, szegedi egyetemi tanár neve, s rajta keresztül a magyar név, az egész civilizált világon egyaránt hirdeti a magyar génuszt. Pesten született és vidéken él, míg sok helyi hírességünk vidéken született és Pesten él. Ime ismét élő cáfolata mind azoknak, akik falut és várost, Budapestet és a vidéket egymástól elválasztani, egymással szembeállítani akarnák.

Szent-Györgyi Albert professzor és a magyarság ma egyet jelent külföldi viszonylatban, mint Pestalozzi és Svájc Voltaire és Franciaország. Beethoven és Németország, Shakespeare és Anglia. A képzettársítás összehozza a kettőt. Mert egy-egy népet mindig a szellem reprezentál és nem a szellemidézés. A lélek és nem a lelketlenség. Az emberiség szolgálata és nem a gyűlölködés.

Oroszországot a kulturember mindig Tolsztoj, Dosztojevszkij és társai-
ikon keresztül fogja becsülni és nem a Pravdán át. Minden nemzetre egyformán áll ez mutat, jelent és jövőt egyaránt tekintve.

Szent-Györgyi Albert tanár úr Nobeldíjas kitüntetése ma és mindenkoron minden magyarnak öröme és büszkesége. De különösen az a megcsonkított ország idejében, különösen az az huszadik század vitustáncos napjaiban, bizonytalanság érzetében, sötét kételyek tépelődésében.

Ennek a hétnek öröme hosszantartó öröm, örökös büszkeség.